

Μονοκατοικία στην Εκάλη

Επιμέλειο δρόμου

Μανώλης Ηλιόπουλος
MA Architecture & Spatial Culture
www.yolkstudio.gr

Η μονοκατοικία που σχεδίασε ο Μιχάλης Γρυπάρης στην Εκάλη θυμίζει αρκετά τα έργα του μοντερνισμού. Επειδή στην εποχή της νεωτερικότητας η τεχνολογία δεν μπορούσε να υποστηρίξει σε μεγάλο βαθμό τη σωστή θερμομόνωση, υγρομόνωση και άλλα ενεργειακά χαρακτηριστικά που θα έπρεπε να έχει ένα κτίριο, οι ενεργειακές απιλέιες γίνανται τεράστιες.

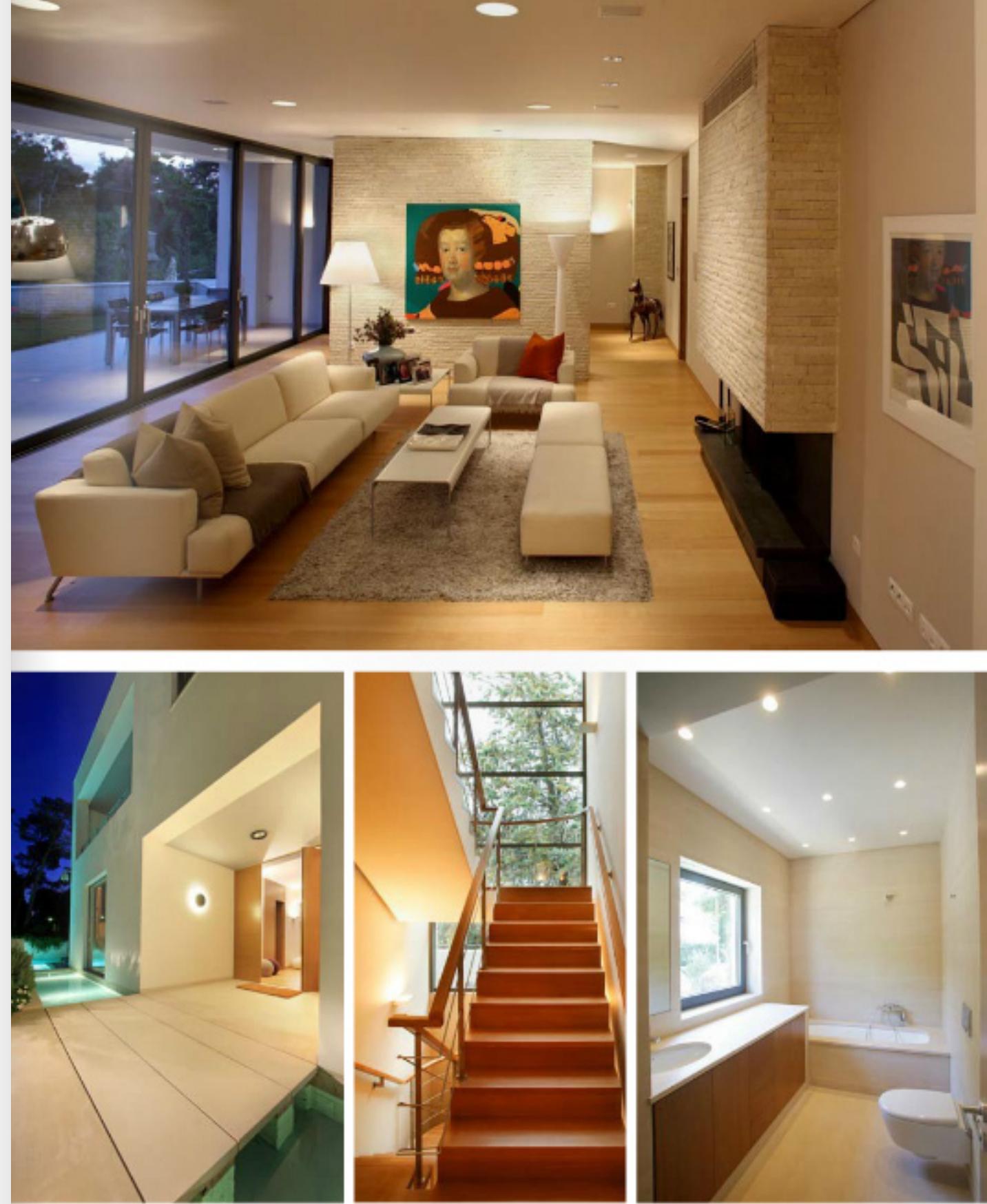
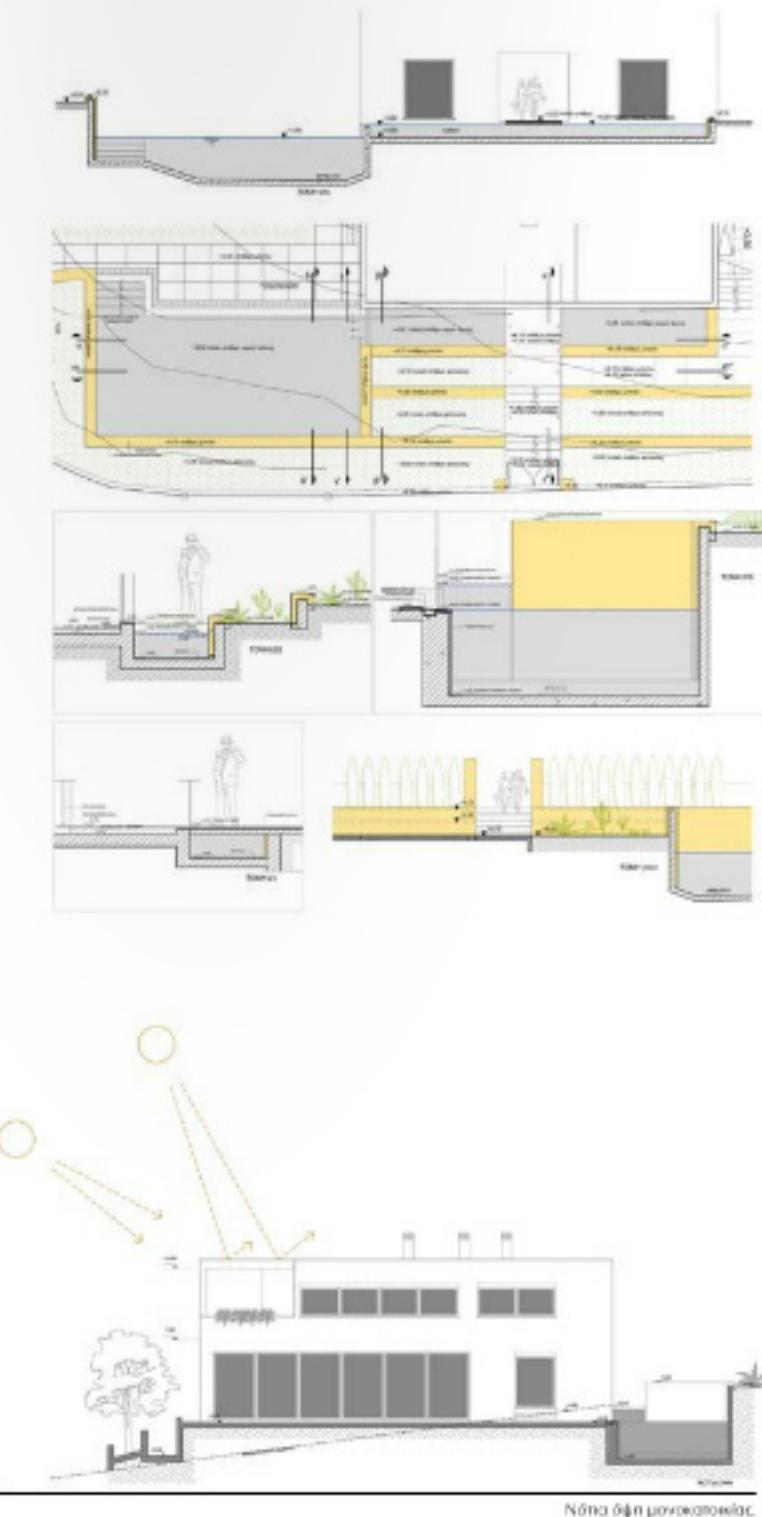
Με την πόρφυρο των χρόνων, η αυτοματική έρευνα στον τομέα της μηχανικής μποκανολήσιας αυνέβαλλε αυστηροτάτα στην ζητρακτή υλοποίηση των οργανώτων των αρχιτεκτόνων του μοντερνισμού.

Ο αρχιτέκτονες του μοντερνισμού επιθυμούσαν μεγάλα αναζήτησαν (διαφάνεια), λεπτούς τοίκους ανεπίχριστο ακαράδεμα, κ.λ.π., χωρίς σμαράς ολές τις απώλειες που συνδέονται με τέτοιου είδους αποφάσεις. Στη συγκριμένη μονοκατοικία στην Εκάλη, οι κάτοικοι της απολαμβάνουν τα διδάγματα και την αισθητική του μοντερνισμού σε συνδυασμό με την τεχνολογική πρόσθια των πηγέρινων μας.

Η διώρυγα μονοκατοικία συναντικού ερβαδού 390τ.μ. είναι κτισμένη σ' ένα ασεδόν τριγωνικό επικόλινες οικόπεδο εμβολίου 1100τ.μ. από απμείο τομής δύο δρόμων στην Εκάλη. Αναπτύσσεται σε δύο ορόφους. Στο ισόγειο βρίσκονται οι χώροι διημέρευσης (σε δύο επίπεδα με μικρή υφομοτική διαφορά) και απόν ορόφο οι χώροι ύπνου. Λόγω της κλίσης του εδαφούς αποκαλύπτεται ένας υπόγειος χώρος στάθμευσης αυτοκινήτων. Η εσωτερική επικονιώνυμα μεταξύ των τριών επιπέδων γίνεται με ένα κεντρικό κίλμακοστόδιο.

Η μορφολογία, η εσωτερική λεπτουργία της κατοικίας και η διαμόρφωσή του περιβάλλοντος χώρου έγιναν με γνάμονα πηγές εξασφάλισης της μεγάλης διαυτοπής εποπτίς με το έδαφος, έτσι ώστε ο κύπος να ενσωματίζεται με τους χώρους διημέρευσης και να αποτελέσῃ φυσική σύντετο τους.

Η εκμετάλλευση του νότιου προστατευόμενού πάνω οπραντικό αποκείμενο στο ακεδαιούμα, άλλοτε η πλιακή ακτινοβολία να διανέμεται με τον πιο ευνοϊκό τρόπο όλες τις εποχές του έτους και να αποτυγχάνεται η μείωση των απαγόρευμά για τεκνικό φωτισμό. Η πλιοπροσωπία επιτυγχάνεται με την κατασκευή ακάθαρτων με κατακόρυφα αποκείμενα και μεγάλο συντελεστή ακλασίας. Η παρεμβανή ενός υδάτινου αποκείμενου, μιας λίμνης μεταξύ της κατοικίας και του περιβάλλοντος χώρου, δημιουργεί λόγω της εξατμίσης κατά τους θερινούς μήνες ένα είδος φυσικού δροσισμού. Επίσης λόγω αυτού του αποκείμενου, δίνεται η εντύπωση ότι μέρος των κτηρίου βρίσκεται στο νερό. Για την επίτευγμα βιοκλιματικού ακεδαιούμενου δόθηκε ιδιαίτερη προσοχή στο κέλυφος του κτηρίου με την τοποθέτηση εξωτερικής θερμομάδωσης με πλάκες πολύστερής για την αξιοποίηση της θερμοκαρπικότητας της τοιχοποίησης και της μείωσης στο ελάχιστο κέλη πιθανότητας δημιουργίας θερμογεφυρών. Τα εξωτερικά επικρίματα είναι ακριβής βίσως υδραυλικοπερατά και όχι υδατοδιαπερατά. Τα εξωτερικά κουφώματα είναι υψηλής θερμομονωτικής αποδόσεως με θερμοδιακοπή και θερμοπαραρραφτικής υαλοπίνακες (tempered, low e). Στη φό-

Τεύχη του οικοπέδου αριστομοντελικόν φυλλοβόλα δένδρα με μεγάλη πυκνότητα φυλλώματος για τον περιορισμό της διεπίπειας πλιακής ακτινοβολίας και φυτών που υπάρχουν απόν την περιοχή, ενισχύοντας την ένταξη της κατοικίας στο χώρο. Για τις πλεκτρομηχανολογικές εγκαταστάσεις δημιουργήθηκαν φρεάτικοι κατακόρυφοι ασθενείς (shafts) σωληνώσαν / κολαδίων και "καλυμμένα" από είσοδα συγκεντρωτής (συλλέκτες άδρεσως, θέρμανσης, πλεκτρικοί πύρακες) σε κάθε επίπεδο.

Οι πλεκτρικές εγκαταστάσεις λαχαρών και ασθενών ρευμάτων αποτελούνται από πολλά υποσυστήματα εναποιημένα σε διευθυντικούτερη μονάδα μεταφοράς και επεξεργασίας δεδομένων instabus - EIB. Εξασφαλίστηκε εξικονόμυπον ενέργειας στη δέρμανση, με τη χρήση ενδοδεινούς θέρμανσης με αυτονομία, χρήση θερμοστατικών βαθίδων στα σύμφρατα και στην θύρα με την θερμαμάνωση των αερογεωγών και την εγκατάσταση BMS. Επελέγουνται υλικά που έχουν αρμονική σχέση με το περιβάλλον και λαγκά συνέπεια με το οικοδόμημα.

Ο ακείστος του κτηρίου είναι από απικάμψινο σκυρόδεμα. Τα επικρίσματα έγιναν με έτοιμα κονιάκτια, ενώ τα εξωτερικά υαλοστούφια είναι από αλουμίνιο. Οι επωτερικές πόρτες είναι επίπεδες δρύνες, τα δάπεδα ξύλινα από δρύινες λαριδεζιπλάτους 14cm, ενώ τα λαντρά έχουν στρωθεί και επενδυθεί με μάρμαρο Τήνου και στρετα πάρλι. Οι εξωτερικές στρώσεις έγιναν με μαρμάρινες πλάκες limestone ποσα cream. Η κολυμβητική δεξαμενή τοποθετήθηκε στη συνέχεια της λήμνης πάνωσιμην από τους πέτρινους τοίχους των ζαρντινέρων, ώστε να αποτελέσει στοιχείο της διαμόρφωσης του περιβάλλοντος χώρου.

ΣΧΗΜΑΤΟΜΟ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΙΧΑΛΗΣ ΓΡΥΠΑΡΗΣ

Ο Μιχάλης Γρυπάρης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1956. Σπούδασε πρωτοτυπεία στην Ecole Nationale Supérieure des Beaux Arts (ENSBA - UPI) στο Παρίσι (1980). Έργατηκε στο Λούδωνα μέχρι το 1984. Από το 1989 διετέλεσε γραμμένο μελέτη στην Αθήνα με αντικείμενο την μελέτη και κατοικεύτικη θεματική κατοικία, αναστολέσσεν κτηρίου και συντερικών διαρρυθμίσεων.

ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

Αρχιτεκτονική Μελέτη
ΜΙΧΑΛΗΣ ΓΡΥΠΑΡΗΣ,
ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝ Ο.Π.Γ.Σ.

Συνεργάτης
ΔΗΜΗΤΡΑ ΚΟΡΟΜΠΑΗ,
INTERIOR DESIGNER

Επαποτελεί + H/M
CHM ENGINEERING AE

Κηποτακωβό
ΠΑΝΝΗΣ & ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΣΠΑΝΤΙΔΗΣ

Φωτογραφίες
ΝΙΚΟΣ ΔΑΝΗΙΛΗΣ

Μαΐου 2005

Κατασκευή 2006-2007

